

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25CoP/9/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4412208533
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 03. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Harbuta
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2013:4412208533.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Dušana Harbutu a členov senátu JUDr. Ingrid Doležajovej a JUDr. Adriany Kálmánovej, PhD., vo veci starostlivosti súdu o mal. T. M., nar. XX. XX. XXXX, v konaní zastúpenú Úradom práce sociálnych vecí a rodiny Nové Zámky ako kolíznym opatrovníkom, dieťa rodičov: matky Q. M., nar. XX. XX. XXXX, bytom M., V. XX, zast. JUDr. Liborom Hetmerom, advokátom v Nových Zámkoch, Turecká 49 a otca V.. Q. M., nar. XX. XX. XXXX, bytom S. K. XX, zast. JUDr. Vladimírom Servátkom, advokátom v Leviciach, ul. Pri Podlužianke 3, o návrhu matky na zrušenie striedavej osobnej starostlivosti, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 18. 12. 2012 č. k. 7P/174/2012-124, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e**.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zmenil rozsudok Okresného súdu v Leviciach č.k. 11C/253/2009-241 zo dňa 31. 05. 2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre č.k. 6Co/216/2011-315 zo dňa 06. 12. 2011 v časti o úprave práv a povinností rodičov k mal. T. M. tak, že maloletú od 18. 12. 2012 zveril do osobnej starostlivosti matky, ktorá ju bude zastupovať a spravovať jej majetok. Otcovi uložil povinnosť prispievať na jej výživu sumou 150 eur mesačne od 18. 12. 2012, vždy do 15-teho dňa toho-ktorého mesiaca do rúk matky. O styku otca s maloletou rozhodol tak, že je oprávnený sa s ňou stretávať neobmedzene na základe dohody s maloletou. O trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c) OSP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil ust. § 36 ods. 1, § 24 ods. 2, 3, 4, § 26, § 43 ods. 1 Zákona o rodine č. 36/2005 Z.z. a čl. 3 a 12 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa. Vykonaným dokazovaním mal preukázané, že od rozhodnutia Okresného súdu Levice, resp. Krajského súdu v Nitre uvedených vyššie, sa zmenili pomery na strane maloletého dieťaťa a na strane rodičov. Maloletá T. ukončila ZŠ a začala študovať na Súkromnom konzervatóriu v Nitre. Počas týždňa sa zdržiava na internáte v Nitre, domov chodíva len na víkendy. Otec v súčasnosti býva v spoločnej domácnosti s priateľkou a jej dcérou. V čase predchádzajúceho rozhodovania priateľka otca s dcérou chodili k nemu len na víkendy. Obaja rodičia majú vytvorené podmienky na výchovu maloletej, ktorá sa jednoznačne vyjadrila tak, že chce bývať u matky a naďalej udržiavať pravidelné kontakty s otcom. Uvádzala, že cez týždeň je na internáte, kde je rada, pretože nemusí riešiť konflikty rodičov a víkendy trávi striedavo u mamy, u otca alebo u starých rodičov z oboch strán. S priateľkou otca nevyhádzajú dobre, nemajú dobrý vzťah a nemá dobrý vzťah ani k dcére otcovej priateľky, nerozprávajú sa spolu. Pokiaľ ide o vzťah k priateľovi matky a jeho synom, vychádzajú dobre. Súd prvého stupňa sledujúc záujem maloletého dieťaťa a s prihliadnutím aj na jeho vyjadrenie primerané jeho veku a rozumovej vyspelosti zaujal názor, že sú dané dôvody pre zmenu rozhodnutia o striedavej starostlivosti s tým, že maloletá bude zverená do osobnej starostlivosti matky.

Takéto rozhodnutie sleduje záujem dieťaťa, zabezpečenie biologických, psychologických a sociálnych potrieb, stabilitu výchovného prostredia. Navyše, predpokladom striedavej starostlivosti je aj schopnosť rodičov navzájom komunikovať, čo je v danom prípade medzi rodičmi narušené. Dieťa v tomto konaní nie je objektom, ale subjektom práva, ktoré vyjadriло vôľu žiť u matky, a súd na tento názor prihladol. Maloletú zveril do osobnej starostlivosti matky a otca zaviazal výživným sumou 150 eur mesačne od 18. 12. 2012, vychádzajúc z jeho priemerného mesačného netto zárobku 824,87 eura, prihládajúc aj na vyživovaciu povinnosť voči maloletej P., ktorú má určenú vo výške 100 eur mesačne. Pri takto určenom výživnom mu zostane suma 674,87 eura, čo je o 480,29 eura viac ako je životné minimum plnoletej osoby, a preto po zaplatení výživného nebude výrazne dotknutá jeho životná úroveň. Maloletú zveril do osobnej starostlivosti matky a otca zaviazal výživným od vyhlásenia rozsudku vzhľadom k tomu, že bolo preukázané, že do uvedeného dátumu bola maloletá striedavo u otca aj u matky a náklady uhrádzali obaja rodičia. Vychádzajúc z toho, že maloletá je dostatočne vyspelá na to, aby sama mohla zväziť, kedy sa chce stretnúť s otcom a otec jej právo akceptoval, súd určil, že sa s maloletou budú stretávať po vzájomnej dohode, pričom takýto styk sa realizuje aj v súčasnosti.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie otec, domáhajúc sa ním zamietnutia návrhu. Dôvodil súdom prvého stupňa nedostatočne zisteným skutkovým stavom a nesprávnym právnym posúdením veci. Poukázal na predchádzajúce rozhodnutie Krajského súdu v Nitre, ktorý pri rozhodnutí o striedavej starostlivosti rešpektoval záujem mal. T. a aj napriek tomu, že aj v tom čase mali rodičia medzi sebou nezhody, dospel k záveru, že sú obaja spôsobilí dieťa vychovávať a je v záujme maloletej nariadiť striedavú starostlivosť. Aj v rozhodnutí odvolacieho súdu bolo uvedené, že tvrdený nesúhlas matky vyjadroval iba jej záujmy, nie aj záujmy dieťaťa. Zdôraznil, že maloletá už 4 mesiace po rozhodnutí odvolacím súdom odmietla rešpektovať rozhodnutie a matka podala návrh na zrušenie striedavej starostlivosti. Podľa jeho názoru nedošlo k zmene pomerov tak, ako to má na mysli ust. § 26 Zákona o rodine, matka sa dieťa snaží účelovo manipulovať tak, aby maloletá nesúhlasila so striedavou starostlivosťou. Matka sa umelo snaží vytvárať situáciu, ako keby v jeho rodine dochádzalo k zlej komunikácii medzi jeho priateľkou a maloletou. Maloletá je v pubertálnom veku a ak povie matke, že ide na diskotéku, jej to bude vyhovovať, ale nie vždy to bude v jej záujme. Poukázal aj na psychologické vyšetrenie v znaleckom posudku Dr. S., ktorá uviedla, že matka hľadá voľnosť, slobodu, zážitky, zábavu, čím je naznačená aj labilita nálady u nej. Pokiaľ ide o tvrdenie matky, že je maloletá na ňu citovo naviazaná, otec položil otázku, kedy sa vytvorila medzi nimi taká intenzívna väzba, keď matka 03. 10. 2009 dieťa opustila, odišla zo spoločnej domácnosti. Matka dieťa využíva na získanie finančných výhod z dôvodu stanovenia výživného. Podľa jeho názoru je výpoveď maloletej rozporná, keď uvádza, že vie, čo je striedavá starostlivosť, ale vníma ju, že je u mami a chodí k otcovi. Maloletá v podstate akceptuje fakticky striedavú starostlivosť, právne však nie. Tvrdí, že sa nič nezmení a všetko bude ako doteraz. Keby boli rozpory s jeho družkou také intenzívne a neprekonateľné, zrejme by neakceptovala frekvenciu návštev u neho. Vzťahy nielen s jeho družkou, ale aj dcérou družky, mal. B., sú harmonické, bezproblémové, mal. T. je však neustále ovplyvňovaná matkou, čo vytvára u nej negatívny postoj k jeho družke a jej dcére. On nový vzťah začal až po rozvode manželstva na rozdiel od matky, žije usporiadaným spôsobom života, pričom konštatovanie súdu prvého stupňa o záveroch psychologického vyšetrenia, že v domácnosti matky je zistená vysoko pozitívna atmosféra a negatívna u neho, nezodpovedá skutkovému stavu, keďže psychologička jeho domácnosť nikdy nenavštívila. Zrušenie striedavej starostlivosti rešpektuje výlučne záujmy matky, nie aj dieťaťa, a preto navrhol rozsudok súdu prvého stupňa zmeniť a návrh zamietnuť.

Matka v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu navrhla rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť. Nesúhlasila s tým, že súd prvého stupňa nedostatočne zistil skutkový stav a poukázala na to, že otec mohol navrhnúť doplnenie dôkazov, čo neurobil. Súd prvého stupňa sa opiera o objektívne dôkazy, najmä výpoveď maloletej a stanovisko Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny. Dieťa prezentuje záujem žiť s ňou a svojou mladšou sestrou. Striedavá starostlivosť spôsobuje chaos a stres v jej živote, komplikácie v učení a zhoršil sa vzťah k otcovi a k príslušníkom jeho domácnosti. Sústavné sťahovanie dieťaťa, jej osobných vecí, prenášanie učebníc z dôvodu výkonu starostlivosti spôsobuje dieťaťu traumu, nespavosť, precitlivosť, keď dieťa nevie, kam patrí. Od rozhodnutia súdu prvého stupňa maloletá navštívila otca podľa jej vôle nepravidelne, počas niektorého z víkendov a takýto stav jej vyhovuje. Býva u nej, kde má všetky veci a kde sa pripravuje do školy. Nálada aj výsledky v učení sa jej zlepšili. Pokiaľ ide o ňu, stabilizovala si svoj život, žije v spoločnej domácnosti s človekom, ku ktorému má dieťa pozitívny vzťah, prostredie v domácnosti je harmonické a nekonfliktné. Podľa jej názoru v súčasnosti ide otcovi

len o peniaze, nie o T., pričom na jej výživu prispieval minimálne a všetky náklady spojené s platením školného a nákupom oblečenia uhrádzala ona nad rámec svojich povinností aj v období, keď sa mala maloletá nachádzať u otca.

Kolízny opatrovník sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadril.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) po prejednaní veci na odvolacom pojednávaní podľa § 214 ods. 1 OSP, zároveň po doplnení dokazovania výsluchom maloletej T. dospel k záveru, že odvolanie otca nie je dôvodné.

Predmetom konania bol návrh matky, podaný na súde prvého stupňa dňa 16. 04. 2012, ktorým sa domáhala zmeny rozsudku Okresného súdu v Leviciach č.k. 11C/253/2009 v spojení s rozsudkom KS v Nitre č.k. 6Co/216/2011, právoplatným dňa 12. 12. 2011 v časti o úprave práv a povinností rodičov k mal. T. tak, že mal. T. bude zverená do jej výlučnej osobnej starostlivosti a otec bude prispievať na jej výživu sumou určenou súdom. Uviedla, že výkon striedavej starostlivosti, najmä odchádzanie maloletej od nej k otcovi a výkon starostlivosti u otca maloletej nevyhovuje, spôsobuje jej komplikácie v učení, zhoršil sa jej vzťah k otcovi a príslušníkom jeho domácnosti, čo spôsobuje rozháranosť jej správania k okoliu. Sústavné sťahovanie T. a prenášanie osobných vecí, učebníc z dôvodu striedavej starostlivosti jej spôsobuje traumy, nespavosť, precitlivosť a dieťa nevie, komu vlastne patrí. Mal. T. je na ňu veľmi citovo naviazaná, vyjadruje túžbu zostať u nej v jej domácnosti, v jej starostlivosti, odmieta odchádzať k otcovi, kam chodí podľa jej vyjadrenia len zo strachu a povinnosti. Otec si nevytvoril podmienky na výkon striedavej starostlivosti a pri tejto mu pomáha jeho družka J. C., s ktorou má maloletá zlé vzťahy, nerozumie si s ňou, nekomunikujú a prítomnosť tejto osoby v jej živote spôsobuje stres. V domácnosti matky býva so svojou sestrou mal. P., ktorá bola jej zverená do výlučnej osobnej starostlivosti. Keďže sa maloletá viac krát vyjadrila, že jej striedavá starostlivosť nevyhovuje, navštívila s ňou psychologickú poradňu a orgán starostlivosti o dieťa, kde dieťa výslovne prejavilo pranie zostať trvalo v jej starostlivosti. V priebehu výkonu striedavej starostlivosti sa jednoznačne potvrdili závery znalkyne W.. S., ktorá podala znalecký posudok v pôvodnom konaní, kde uvádzala pozitívny vzťah maloletej k nej a negatívne správanie, paranoidné prvky u otca, pričom už vtedy doporučila zverenie maloletej do jej osobnej starostlivosti. Preskúmaným rozhodnutím súd prvého stupňa zmenil rozsudok Okresného súdu v Leviciach v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre tak, ako sú citované vyššie a maloletú zveril do osobnej starostlivosti matky od 18. 12. 2012 a otca zaviazal prispievať na jej výživu sumou 150 eur mesačne.

Podľa § 24 ods. 1 Zákona o rodine, v rozhodnutí, ktorým sa rozvádza manželstvo rodičov maloletého dieťaťa, súd upraví výkon ich rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode, najmä určí, komu maloleté dieťa zverí do osobnej starostlivosti, kto bude zastupovať a spravovať jeho majetok. Súčasne určí, ako má rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, prispievať na jeho výživu, alebo schváli dohodu rodičov o výške výživného.

Podľa § 24 ods. 2 Zákona o rodine, ak sú obidvaja rodičia spôsobilí dieťa vychovávať a ak majú o osobnú starostlivosť o dieťa obidvaja rodičia záujem, tak súd môže zveriť dieťa do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, ak je to v záujme dieťaťa a ak budú takto lepšie zaistené potreby dieťaťa. Ak so striedavou osobnou starostlivosťou súhlasí aspoň jeden z rodičov dieťaťa, tak súd musí skúmať, či bude striedavá osobná starostlivosť v záujme dieťaťa.

Podľa § 24 ods. 4 Zákona o rodine, súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchovu a starostlivosť o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržiavanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi.

Inštitút tzv. striedavej osobnej starostlivosti bol do rodinného práva zavedený novelou vykonanou zákonom č. 217/2010 Z. z. Ide o nový inštitút, ktorý umožňuje súdu zveriť dieťa do starostlivosti striedavo jednému a druhému rodičovi na presne určené časové obdobie opakovane. Takýto spôsob osobnej starostlivosti o dieťa zohľadňuje právo obidvoch rodičov na výchovu dieťaťa po ich rozvode. Základnými predpokladmi zverenia dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti je jednoznačný záujem dieťaťa na zverení do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, lepšia možnosť zaistenia potrieb dieťaťa pri tomto spôsobe osobnej starostlivosti ako pri výlučnej osobnej starostlivosti jedného z rodičov, spôsobilosť rodičov vychovávať dieťa, ako aj ich záujem o osobnú starostlivosť o dieťa a súhlas aspoň jedného z rodičov so zverením dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti.

Súd pri rozhodovaní o zverení dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti musí nielen zisťovať splnenie podmienok, ale taktiež prihliadnuť aj na záujem dieťaťa najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia i na schopnosť rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Rovnako tiež musí rešpektovať jeho právo na zachovanie vzťahu k obidvom rodičom, vyplývajúce najmä z čl. 7 Dohovoru o právach dieťaťa a právo na udržiavanie pravidelného a rovnoprávneho osobného styku s obidvoma rodičmi. Striedaním osobnej starostlivosti by sa však dieťaťu nemal meniť okruh jeho kamarátov a blízkych osôb a rozhodujúca bude i vzdialenosť bydlísk rodičov. Záujmom dieťaťa je nepochybne, aby bolo predovšetkým v starostlivosti obidvoch rodičov, a ak to nie je možné, tak potom toho z rodičov, ktorý ma na to lepšie predpoklady, okrem iného uznáva úlohu a dôležitosť druhého rodiča v živote dieťaťa a je presvedčený, že aj ten druhý je dobrým rodičom. Striedavá osobná starostlivosť predpokladá zo strany rodičov predovšetkým toleranciu, spoločnú vôľu a schopnosť spolu komunikovať a spolupracovať a najmä nezapájať dieťa do svojich vzájomných problémov.

V intenciách zhora uvedenej platnej právnej úpravy súd prvého stupňa i v súdnej veci postupoval, pričom v tomto smere dostatočne zistil skutkový stav veci a vyvodil z neho i správny právny záver. Nakoľko odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a využíjúc postup podľa ust. § 219 ods. 2 OSP sa obmedzuje len na skonštatovanie jeho správnosti. Na zdôraznenie správnosti týchto dôvodov len podčiarkuje, že zverenie mal. T. zohľadňuje na jednej strane právo maloletej na zachovanie vzťahu k obidvom rodičom, vyplývajúce najmä z čl. 7 Dohovoru o právach dieťaťa, na druhej strane však rešpektuje čl. 12 ods. 1 Dohovoru, podľa ktorého sa názorom dieťaťa musí venovať patričná pozornosť zodpovedajúca jeho veku a úrovni. Táto povinnosť vyplýva aj z ust. § 43 ods. 1 Zákona o rodine, podľa ktorého maloleté dieťa, ktoré je schopné s ohľadom na svoj vek a rozumovú vyspelosť vyjadriť samostatne svoj názor, má právo vyjadrovať ho slobodne vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú a jeho názoru musí byť venovaná náležitá pozornosť, zodpovedajúca jeho veku a rozumovej vyspelosti. Z výsledkov vykonaného dokazovania a aj z výsluchu mal. T. pred odvolacím súdom bola jednoznačne preukázaná vôľa maloletej byť zverená do osobnej starostlivosti matky s odôvodnením, že striedavá starostlivosť jej nevyhovuje, pričom chce navštevovať striedavo otca a starých rodičov zo strany otca aj matky. Uviedla, že chce mať svoje miesto, a preto chce bývať u mami. Odvolací súd aj s ohľadom na zistenie, že otec žije v spoločnej domácnosti s J. C. a jej mal. dcérou B., s ktorou si mal. T. nerozumie, nerozprávajú sa a vzťahy medzi nimi sú napäté, konštatuje, že oproti predchádzajúcej úprave pomerov nastala zmena pomerov. Táto spočíva v tom, že v čase predchádzajúcej úpravy, ako konštatoval aj súd prvého stupňa, otec nežil v spoločnej domácnosti s inou ženou, udržiaval s ňou priateľský vzťah a táto ho navštevovala iba počas víkendov. V súčasnosti však J. C. žije s otcom mal. T. v spoločnej domácnosti a keďže sa medzi dieťaťom a priateľkou otca nevytvoril dobrý vzťah, je dôvodný záver, že takáto situácia, ktorá v čase predchádzajúceho rozhodovania nebola, má za následok kvalifikovanú zmenu pomerov, ktoré je potrebné pri rozhodovaní vziať do úvahy. Ďalšou skutočnosťou je, že v čase predchádzajúceho rozhodovania maloletá navštevovala ZŠ v R., v mieste bydliska otca a z tohto dôvodu T. chcela v tom čase bývať u otca a k matke do M. nechcela ísť len z dôvodu, že v R. chodila do tanečnej, mala tam kamarátov, ktorých nechcela stratiť a prerušiť s nimi kontakt. Znalkyňa W.. V. S. W.. v znaleckom posudku z 20. 12. 2010, podanom v predchádzajúcom konaní, okrem iného konštatuje, že dieťa má oveľa viac pozitívnych väzieb mimo rodiny, identifikuje sa s inými ľuďmi a najsilnejšie identifikačné väzby má v prostredí tanečných aktivít a v kolektíve rovesníkov. Z uvedeného je zrejmé, že v čase predchádzajúceho rozhodovania o výchovnom prostredí maloletej odvolací súd vychádzal jednak z názoru maloletej, ktorá v tom čase s ohľadom na uvedené mala záujem žiť u otca a to najmä z dôvodov, že v tom čase navštevovala školu a mala vytvorené silné väzby na okolie a kamarátov v prostredí ZŠ a tanečného krúžku, ktoré navštevovala v R.. V súčasnosti je však situácia iná, maloletá navštevuje Tanečné konzervatórium v N., v dôsledku čoho väzby na kamarátov a kolektív spolužiakov

v R. nepretrvávajú a dieťa si buduje vzťahy v novom prostredí. Záujem maloletej žiť u matky je len prirodzeným dôsledkom týchto okolností a keďže dieťa by v dôsledku striedavej starostlivosti muselo žiť v podstate na troch miestach v pomerne krátkych časových intervaloch, cez týždeň na internáte a striedavo 2 týždne u matky v M. a 2 týždne u otca v S. K., je možné súhlasiť s názorom maloletej, že takýto spôsob života jej nevyhovuje, spôsobuje jej problémy a vyčerpáva ju. Keďže od predchádzajúcej úpravy nastali uvedené podstatné zmeny pomerov, bol daný dôvod na zmenu rozhodnutia o výchovnom prostredí mal. T.. Odvolací súd sa stotožnil s právnym názorom súdu prvého stupňa, pre ktorý mal. T. zveril do osobnej starostlivosti matky. Odvolací súd poznamenáva, že každý z rodičov má právo na vlastný život, má právo na výber partnera, avšak musí znášať dôsledky, ktoré takáto zmena môže privodiť. V danom prípade právo otca na výber partnera a život s týmto partnerom za danej situácie ukazuje, že mal. T. nie je schopná v súčasnosti akceptovať partnerku otca tak, aby mohli spolu bezproblémovo zotrvať v spoločnej domácnosti, čo by bolo v záujme mal. dieťaťa. S ohľadom na to, že maloletá T. bude mať 16 rokov a teda je vo veku, kedy je dostatočne rozumovo vyspelá a je schopná pochopiť situáciu, je potrebné rešpektovať jej právo na vlastný názor. Argumentácii otca, že maloletá akceptuje striedavú starostlivosť, nie je možné prisvedčiť. Podľa názoru odvolacieho súdu sa dieťa rozhodnutiu súdu iba podriaďuje, aj to nie v rozsahu, ako bolo rozhodnuté, keďže vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že býva u matky a občas, nie pravidelne, počas víkendov chodí k otcovi, resp. starým rodičom zo strany otca.

Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v celom rozsahu ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 146 ods. 1 písm. a/ OSP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania, keďže ide o konanie, ktoré mohlo začať i bez návrhu.

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.